

לך אמור לאומן שעשאני

אירועי השבוע האחרון הם הזדמנות נוספת להעלות בעדינות את נושא היחס להומוסקסואלים בחברה הדתית. מכתב אישי

את ברזוגו של אחי לסעודת ראש השנה או לשולחן הסדר, הידיעה, שאחי, בשר מבשרם, נדחה ודוכא עקב נטיותיו המיניות היא קשה. אך הידיעה שהוריי אינם מודים בכך ואינם מנסים להיפתח, להידבר ולקבל את אחי באמת כפי שהוא קשה מנשוא. בהיותם אנשים מאמינים, רציני לזעוק: "לכו ואמרו לאומן שעשאהו: כמה מכוער כלי זה שעשית!"

עודני מתיסרת על כך שלא השמעתי בפניהם זעקה זו מעולם.

במרוצת השנים חזרתי גם אני בשאלה. זמן קצר לאחר מכן, הבנתי שאני נמשיכת לשני המינים. משיכה זו, אני מניחה, הודחקה באופן בלתי-מודע בעקבות אורח חיי הדתי וההגון שניהלתי במשך קרוב לעשרים ושניים חורפים עצובים. למעט אחי, לא סיפרתי על כך לאף אחד מבני משפחתי. אינני חושבת שיגיע היום ואספר להם. אמנם אינני מצדיקה את תגובת הוריי, אך גם אינני רוצה להסב להם צער נוסף. אינני חושבת שאוכל לחיות עם הידיעה כי גרמתי להוריי צער כה רב רק בשל עובדה שמבחינתי היא ביולוגית ואיננה תלוי בי.

יתרה מזאת, ובניגוד לאחי, אינני חושבת שאוכל לחיות עם העובדה שכנראה גם עבורי לא יהיה מי שיזעק: "לכו ואמרו לאומן שעשאהו: כמה מכוער כלי זה שעשית!"

בית המקדש נחרב בשל שנאת חינוס, אך אין די באהבת חינוס כדי לכוננו מחדש. שנאת החינוס הגלויה עודנה קיימת. אולם "קל" יותר להתמודד עם שנאה מהסוג הזה מכיוון שאנו יודעים על קיומה. לעומת זאת, כדי שנדע לבער את שנאת החינוס הנסתרת מקרבנו, עלינו להיות נכונים להודות בה, לדבר עליה ולרצות לטפל בה.

עדי

(השם המלא והפרטים שמורים במערכת)

ההסבר המקובל הוא כי בית המקדש הראשון חרב בשל שלושה קלקולים שהיו בעם ישראל: עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים. בית שני לעומת זאת חרב מפני שנאת חינוס בלבד. מלבד ההבדל הזה מעלה הגמרא שאלה נוספת: מדוע גלות בית ראשון נמשכה שבעים שנה בלבד, בעוד גלות בית שני התארכה עד אין קץ? השאלה הנה משמעותית מכיוון שיש הטוענים כי עוון שנאת חינוס עמד להם לישראל לרועץ כבר בבית הראשון, לצד העברות הידועות.

ר' יוחנן מציע תשובה אפשרית: "ראשונים שנתגלה עוונם - נתגלה קצם, אחרונים שלא נתגלה עוונם - לא נתגלה קצם". וכפי שמסביר רש"י שם: בימי בית שני "רשעים היו בסתר", כלומר אותה שנאת חינוס הייתה מוסתרת, וכלפי חוץ נהגו ישראל בצביעות כאוהבים איש את רעהו. מכאן נלמד כי הסתרת החיצונית של אותה שנאה היא היא הגורם לאריכות הגלות.

תופעה זו של הסתרת השנאה עדיין פושה בחברה הישראלית, ולצדדי, אני חוששת כי אחד משיאייה הוא בצור מחצבתי. טלדתי בבית דתילאוני וגדלתי על ברכי התורה והמצוות. לפני מספר שנים נקרעה משפחתי כאשר אחי הגדול, שחזר בשאלה, סיפר לנו על נטיותיו החד-מיניות. כמעט כל בני משפחתי, ובמיוחד הוריי, התקשו לעכל את מה שהיה מבחינתם "רוע הגזירה". אבי לא קרע בגדיו, לא גידל זקן או קיים מנהגי אבלות חיצוניים אחרים, אך בתוך-תוכו, אף על פי שמעולם לא הודה בכך בגלוי, הבן שאותו הוא הכיר - מת. במקומו נולד בן אחר. בן נעוץ המרדנות, זר, חריג ושונה.

לאחר "ניתוק" ארוך וממושך, חזר אחי לחיק המשפחה, אך באופן מלאכותי בלבד. ולראיה, בניגוד לזוגות הנשואים האחרים במשפחה שאינם בני אותו המין, הוריי מעולם לא הזמינו

למחלקת המכירות של עיתון
מקור ראשון

דרוש/ה נציג/ת שיווק טלפוני

- שכר גבוה + בונוסים למתאימים ● עבודה בת"א
- סביבת עבודה נעימה ● משמרות ערב/בוקר
- אפשרות לעבודה מהבית למצטיינים

לפרטים: 052-5424035 teleteam@makorrishon.co.il